

BİRLEŞİK DEVLETLER YÜKSEK MAHKEMESİ
No. 09-751
DAVACI ALBERT SNYDER v. DAVALI FRED W. PHELPS VE
DİĞERLERİ
BİRLEŞİK DEVLETLER 4. TEMYİZ MAHKEMESİ KARARININ
TEMYİZ BAŞVURU MÜZEKKERESİ ÜZERİNE
[2 Mart 2011]

SNYDER v. PHELPS ET AL. CERTIORARI TO THE UNITED STATES
COURT OF APPEALS FOR THE FOURTH CIRCUIT

No. 09–751. Argued October 6, 2010—Decided March 2, 2011

DOI: 10.21492/inuhfd.358554

Çeviren: Sezgin BAŞ*

BAŞKAN HAKİM ROBERTS Mahkeme'nin görüşünü bildirdi.

Jüri, Westboro Baptist Tarikatı'nın bir askerinin cenaze töreni yakınında gösteri yapması nedeniyle uğranılan zararlar karşılığında milyonlarca dolar tazminat ödemesine karar vermiştir. Gösteri pankartları, Birleşik Devletler'in günah işlemeye fazlaca toleranslı olması ve bu nedenle Tanrı'nın ceza olarak Amerikan askerlerini öldürdüğü şeklindeki Tarikat'ın görüşünü belirtmektedir. Bu davada söz konusu uyuşmazlık, *First Amendment*'in, Tarikat üyelerinin açıklamalarını haksız fiil sorumluluğundan koruyup korumadığına dairdir.

I

A

Fred Phelps, Westboro Baptist Tarikatı'nı 1955 yılında Kansas Eyaleti'nin Başkenti Topeka'da kurdu. Tarikat topluluğu, özellikle Amerikan ordusunda olmak üzere homoseksüelliğe tolerans gösterilmesinden dolayı Tanrı'nın Birleşik Devletler'den nefret ettiğine ve onu cezalandırdığına inanmaktadır. Tarikat, görüşlerini çoğu zaman asker cenazelerinde olmak üzere sık sık gösteri yaparak yaymaktadır. Mesajlarını 20 yıldan fazla bir süredir halka duyurmakta olan Tarikat,

---

* Araştırma Görevlisi, Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Anayasa Hukuku Anabilim Dalı. szgnbas@gmail.com
Makale Gönderilme Tarihi: 28.11.2017
Makale Kabul Tarihi: 11.04.2018

yaklaşık 600 cenazede toplanmıştır. Brief for Rutherford Institute as *Amicus Curiae* 7, n.14.

Denizci Piyade Onbaşı Matthew Snyder, Irak'ta görev esnasındayken öldürülmüştür. Onbaşı Snyder'ın babası, cenaze tören alanı için oğlunun yaşadığı yer olan Maryland eyaletine bağlı Westminster'daki Katolik Kilisesi'ni seçmiştir. Yerel gazeteler, törenin zaman ve yerini duyurmuşlardır.

Phelps, Matthew Snyder'ın cenaze töreninden haberdar olmuş ve diğer altı Westboro Baptist Tarikatı üyesi (iki kızı ve dört torunu) ile birlikte gösteri yapmak için Maryland'e gitmeye karar vermiştir. Anma töreni gününde Westboro Tarikatı üyeleri, Maryland Hükümet Binası, Birleşik Devletler Deniz Harp Okulu ve Matthew Snyder'ın cenazesinin yakınındaki kamusal caddelere bitişik kamusal alanlarda toplanmışlardır. Westboro eylemcileri, her üç lokasyonda büyük ölçüde aynı pankartları taşımışlardır. Örneğin şunları belirtmişlerdir: “Tanrı, Amerika’dan Nefret Ediyor”, “9/11 için Teşekkürler Tanrım”, “Talihsiz Amerika”, “Amerika için Dua Etme”, “EYP¹ için Teşekkürler Tanrım”, “Ölü Askerler için Teşekkürler Tanrım”, “Papa Cehennemde”, “Papazlar Çocuklara Tecavüz Ediyorlar”, “Tanrı İbnelerden Nefret Eder”, “Cehenneme Gideceksin”, “Tanrı Senden Nefret Ediyor”.

Tarikat, cenaze töreni anında toplanma niyetlerini önceden yetkililere bildirmiş ve eylemciler gösterilerini sergiledikleri sırada polisin emirlerine uymuşlardır. Gösteri, geçici bir çitin arkasında, kamuya ait sokağa bitişik 10 ile 25 adımlık kamusal arazi parçası içinde gerçekleşmiştir. App. to Brief for Appellants in No. 08-1026 (CA4), pp. 2282-2285 (bundan sonra App.). Bu alan, cenaze töreninin yapıldığı Kilise'den yaklaşık olarak 1000 feet uzaklıktadır. Birkaç bina, toplanma alanını Kiliseden ayırmaktadır. *Id.*, at 3758. Westboro eylemcileri, cenaze töreni başlamadan önce pankartlarını 30 dakika boyunca göstermişler, ilahiler söylemişler ve İncil'den ayetler okumuşlardır. Herhangi bir eylemci Kilise mülküne girmediği gibi mezarlığa da gitmemiştir. Onlar bağırmamışlar veya küfretmemişlerdir ve ayrıca gösteri ile ilgili hiçbir şiddet yaşanmamıştır. *Id.*, at 2168, 2371, 2286, 2293.

Cenaze alayı, gösteri alanının 200 feet ile 300 feet uzağından geçmiştir. Snyder, eylem pankartlarının üst kısımlarını görebilme olanağına sahip olduğunu ifade etse de akşamleyin bu olayın aktarımını

¹ El Yapımı Patlayıcı (*IEDs*). (ç.n.).

içeren haber yayınına seyredene kadar pankartlarda ne yazılı olduğunu görmemiştir. *Id.*, at 2084-2086².

B

Snyder; Phelps, Phelps'in kızları ve Westboro Baptist Tarikatı'na (müşterek olarak Westboro veya Tarikat'a) karşı Maryland Bölgesinin yargı yetkisine giren Birleşik Devletler Bölge Mahkemesinde dava açmıştır. Snyder, haksız fiil hukuku kapsamına giren beş durumu ileri sürmüştür: hakaret, özel yaşamın ifşa edilmesi, kasten duygusal acı verme, mahremiyet alanının ihlali (*intrusion upon seclusion*) ve iki veya daha fazla kişinin bir haksız fiilin oluşturulması ve gerçekleştirilmesi üzerinde anlaşmaları ve buna bağlı olarak zararın meydana gelmesi (*civil conspiracy*). Westboro, kısmen, Tarikat'ın açıklamalarının *First Amendment* gereğince sorumluluktan ayrı tutulmasını iddia ederek duruşmasız hüküm (*summary judgment*) talep etmiştir. Bkz. 533 F. Supp. 2d 567, 570 (Md. 2008)

Bölge Mahkemesi, Snyder'ın hakaret ve özel yaşamın ifşa edilmesi iddiaları hakkındaki duruşmasız kararında, bu haksız fiillerin zorunlu unsurları ispatlanamadığı için Westboro lehine karar vermiştir. *Id.*, at 572-573. Geriye kalan iddialar hakkında ise bir duruşma yapılmıştır. Duruşmada Snyder, duygusal acılarının şiddetini izah etmiştir. O, ölü oğlunun tasavvurunu Westboro'nun gösterisi tasavvurundan ayırabilmesinin mümkün olmadığını ve bu gösteriyi düşündüğünde sık sık gözü yaşlı, kızgın ve fiziksel olarak rahatsız olduğunu belirtmiştir.

² Cenazeden birkaç hafta sonra, eylemcilerden bir tanesi Westboro'nun web sitesine bir mesaj göndermiştir. Bu mesaj, arasına uzun İncil alıntıları serpiştirilerek gösteriyi ele alan ve Snyder'a dini açıdan kınama yönelten bir içeriğe sahiptir. Snyder, kendi oğlunu internette arattığı sırada, gösteriden “destan” (*epic*) olarak bahseden bir mesaj ile karşılaşmıştır. “Destan”, usulen bizim önümüzde değildir ve analizimize dahil edilemez. “Destan”, her ne kadar jüriye sunulmuşsa da ve aşağıda görüleceği üzere mahkemede tartışılmışsa da Snyder, temyiz dilekçesinde ondan bahsetmemiştir. Bkz. Pet. for Cert. *i* (“Snyder'ın iddiası Phelps'in, *oğlunun cenaze törenindeki kasti hareketleri* üzerinde yükselmiştir” (vurgu eklenmiştir); Bu Mahkeme Kuralı'nın 14.1(g)'sine göre (dilekçe, “sunulan meselelerin değerlendirilmesi için olgusal materyalleri belirten” açıklamaları kapsmalıdır). Ne de Snyder, temyiz başvuru müzekkeresine muhalefet içeren “destan, duruşmada iddialar için bir temel olarak ileri sürülmesine rağmen, dilekçe, ... sadece gösteriyi dayanan iddialara değinmektedir” şeklindeki açıklamalara cevap vermiştir. Brief in Opposition 9. Snyder, “destan” kısmına sadece başlangıç argümanlarının tartışma bölümünde tek bir paragraf ayırmıştır. Yukarıda anlatılanlar ile İnternet mesajı olgusu, bu bağlamda farklı sorunlar olarak yükselebileceğinden dolayı biz “destan” hususunu şu davada karara bağladığımız gibi değerlendirmeyi reddediyoruz. Bkz. *Ontario v. Quon*, 560 U. S. ___, ___ – ___ (2010) (slip op., at 10-12).

Bilirkişi, Snyder'ın duygusal ızdırabının şiddetli depresyon ile sonuçlandığını ve daha önceden var olan sağlık durumunu ağırlaştırdığını belirtmiştir.

Jüri kasten duygusal acı verme, mahremiyet alanının ihlali ve iki veya daha fazla kişinin bir hukuka aykırı eylemi gerçekleştirmek için anlaşmaları ve bunu uyum içerisinde gerçekleştirmeleri iddiaları ile ilgili olarak Snyder lehine karar verdi ve Westboro'yu 2.9 milyon dolar manevi tazminat ve 8 milyon dolar cezai tazminat ödemeye mahkum etti. Westboro, jüri kararının aşırı derecede ağır olduğunu ileri süren ve tüm iddialar hakkında *First Amendment* temelinde deliller üzerinde tartışma yapılmaksızın karar verilmesi (*judgment as a matter of law*) talebini içeren birçok yargılama sonrası başvurularda bulunmuştur. Bölge Mahkemesi, cezai tazminatı 2.1 milyon dolara indirmiş, fakat jürinin diğer kararı olan manevi tazminatı ise aynı miktarda bırakmıştır. *Id.*, at 597.

Temyiz Mahkemesinde Westboro'nun ilk argümanı, *First Amendment*'in Westboro'nun açıklamalarını tamamıyla korumasından dolayı deliller üzerinde tartışma yapılmaksızın karar verilmesinin gerektiğine dairdir. Temyiz Mahkemesi buna uymuştur. 580 F. 3d, 206, 221 (CA4 2009). Mahkeme, gösteri pankartlarını incelemiş ve Westboro'nun açıklamalarının *First Amendment*'in koruması kapsamına girdiği sonucuna varmıştır. Çünkü Westboro'nun açıklamaları, yapmacık olduğu kanıtlanamaz derecede kamusal konular ile ilgilidir ve sadece abartılı retorik yoluyla ifade edilmiştir³. *Id.*, at 222-224.

Biz temyizi onayladık. 559 U. S. ___ (2010).

II

Maryland'de kasten duygusal acı verme iddiasının kabul edilebilmesi için davacı, davalının kasten veya aldırış etmeksizin aşırı ve çirkin davranışının kendisinde şiddetli bir duygusal üzüntüye yol açtığını kanıtlamalıdır. Bkz. *Harris v. Jones*, 281 Md. 560, 565-566, 380 A. 2d 611, 614 (1977). *First Amendment*'in ifade hürriyetine ilişkin hükmü, -“Kongre, ifade hürriyetini azaltan ... herhangi bir kanun yapamaz”- kasten duygusal acı verme davalarını içeren devlet haksız fiil davalarında

³ Bir hâkim, Snyder'ın haksız fiil iddialarından herhangi birisi üzerindeki jüri kararını desteklemek için yeterli kanıt sunmada başarısız olduğu şeklindeki gerekçeye hükümde farklı bir gerekçeyle katılmıştır. 580 F. 3d, at 227 (Shedd, J.'nin görüşü). Temyiz Mahkemesinin çoğunluğu, göstericilerin temyiz üzerindeki bunun gibi bir çekişmeden “gönüllü olarak vazgeçtiğine” karar vermiştir. Aşağıda, mahkeme gibi biz, davalının konuşmalarının haksız olduğu şeklindeki incelenmemiş öncüller üzerinde davaya bakmaya devam ediyoruz.

savunma niteliğinde işlev bir görebilir. Bkz. örneğin, *Hustler Magazine, Inc. v. Falwell*, 485 U. S. 46, 50–51 (1988)⁴.

First Amendment'ın, Westboro'yu bu davadaki açıklamalarından dolayı sorumlu tutmasını yasaklayıp yasaklamadığı, büyük ölçüde, tüm koşullar değerlendirildiğinde konuşmanın, özel veya kamusal konular ile ilgili olup olmadığına dayanmaktadır. “ ‘Kamusal sorun üzerindeki’ açıklamalar ... ‘*First Amendment* korumasının tam kalbinde’ yatmaktadır” *Dun & Bradstreet, Inc. v. Greenmoss Builders, Inc.*, 472 U. S. 749, 758–759 (1985) (J. Powell’in görüşü) (alıntı, *First Nat. Bank of Boston v. Bellotti*, 435 U. S. 765, 776 (1978)). *First Amendment*, “kamusal konular ile ilgili tartışmanın serbest, güçlü ve apaçık olması gerektiği ilkesi üzerinde derin bir ulusal mutabakatı” yansıtmaktadır. *New York Times Co. v. Sullivan*, 376 U. S. 254, 270 (1964). Bu nedenle, kamusal sorunları ilgilendiren açıklamalar, kendini ifade etmenin daha fazlasıdır; kendi kendini yönetmenin özüdür” *Garrison v. Louisiana*, 379 U. S. 64, 74–75 (1964). Dolayısıyla, kamusal sorunlar üzerindeki açıklamalar, *First Amendment*'ın değerler hiyerarşisinde en üst basamağı işgal etmekte ve özel bir korumayı hak etmektedir” *Connick v. Myers*, 461 U. S. 138, 145 (1983) (iç atıf yerleri belirtilmemiştir).

“Bütün açıklamalar, *First Amendment*'ın önem sıralaması bakımından eşit dereceye sahip değildir” . Bununla beraber, sadece özel öneme ilişkin konular söz konusu olduğunda *First Amendment* koruması çoğunlukla daha az katıdır. *Hustler, supra*, at 56 (alıntı *Dun & Bradstreet, supra*, at 758); bkz. *Connick, supra*, 145–147. Dolayısıyla tamamıyla özel konular üzerindeki açıklamaları sınırlandırma, kamu yararına ilişkin konular üzerindeki açıklamaları sınırlandırma ile aynı anayasal önemi belirtmez: “Burada, kamusal sorunların özgür ve güçlü bir şekilde tartışılmasına karşı bir tehdit söz konusu değildir; burada anlamlı fikir diyalogları ile potansiyel bir çatışma bulunmamaktadır”; ve “sorumluluk tehdidi”, kamusal konuların ifadesi üzerinde bir oto-sansür tepkisi riski taşımamaktadır. *Dun & Bradstreet*, a.g, 760 (iç atıf yerleri belirtilmemiştir).

⁴ Muhafif Hâkim, bu dava ile aşağılayıcı (*defamation*) ve kavgacı sözler (*fighting words*) durumlarını içeren farazi davalar arasında paralellik çizmeye çalışmaktadır. *Post*, 10-11 (J. ALITO'nun görüşü). Fakat Mahkemenin aşağıda belirttiği üzere, burada söz konusu konuşmanın, müstehcenlik veya “kavgacı sözler” gibi *First Amendment*'ın koruması dışındaki bir kategoride yer aldığına dair bir fikir bulunmamaktadır. 580 F. 3d, at 218, n. 12; bkz. *United States v. Stevens*, 559 U. S. ___, ___ (2010) (slip op., at 5).

Biz, kamu görevlisi açıklamalarının bir kamusal ilgi konusuna değinip değinmediğini düşünürken kamusal ilginin sınırlarını çizen ölçütün iyi bir şekilde tanımlanmadığını kısa bir süre önce ifade etmiştik. *San Diego v. Roe*, 543 U. S. 77, 83 (2004) (*mahkemenin görüşü*). Bu görüşümüz bugün hala doğruluğunu korumasına rağmen, mahkemelerin kendilerinin dikkatsiz/kasıtsız sansürcülere dönüşmemeleri amacıyla ifadelere geniş koruma sağlayan bazı temel ilkeleri açık seçik bir şekilde belirledik.

İfadeler, toplumun siyasal, sosyal veya diğer ilgi meselelerinden herhangi birisi ile ilgili olarak makul bir şekilde değerlendirilebildiği zaman kamusal meselelere değinmektedir. *Connick, supra*, at 146. Veya bu ifadeler, meşru haber menfaatinin konusu ise; yani, bir kamu yararının veya bir kamusal değer ve endişenin konusu ise kamuyu ilgilendirmektedirler. *San Diego, supra*, at 83–84. Bkz. *Cox Broadcasting Corp. v. Cohn*, 420 U. S. 469, 492–494 (1975); *Time, Inc. v. Hill*, 385 U. S. 374, 387 – 388 (1967). “bir ifadenin kolaylıkla kanıtlanabilir uygunsuz veya anlaşmazlığa neden olan karakteri, onun kamusal bir merak konusuna değinip değinmediği sorunu ile ilgili değildir”. *Rankin v. McPherson*, 483 U. S. 378, 387 (1987).

Diğer taraftan, *Dun & Bradstreet* kararındaki görüşümüz, salt özel ilgi açıklamasına bir örnek teşkil etmektedir. Bu kararda genel olarak, özel bir bireyin kredi raporu hakkındaki bilgisinin “kamusal bir sorunu ilgilendirmediğine” karar verdik. 472. U. S., at 762. Raporun içeriğini, sadece konuşmacının bireysel menfaatini içeren ve onun özel iş kitlesine dair bir açıklama olduğu yönünde değerlendirdik. *Ibid.* Bu yargı, özel raporun, sadece, başkalarına yaymak zorunda olmayan beş abonenin rapor servisine gönderilmiş olduğu gerçeği tarafından da doğrulanmıştır. *Ibid.* Başka bir örneğe atıfta bulunmak gerekirse biz, *San Diego v. Roe* kararını, bir hükümet işverenin bir çalışanın ifadelerini düzenlemesi bağlamında, açık cinsel hareketlerde bulunan bir çalışanın videosunun kamusal ilgiye değinmediği; yani videonun, kamuya karşı [işveren kurumun] fonksiyonu veya işlemleri hakkında herhangi bir bilgilendirme yapmadığı şeklinde sonuçlandırdık. 543 U. S., at 84.

İfadenin özeli mi yoksa kamuyu mu ilgilendirdiği, kaydın tamamının ortaya koyduğu şekliyle bu ifadenin “içerik, form ve bağlamının” incelenmesini gerektirmektedir. *Dun & Bradstreet, supra*, at 759 (atıf *Connick, supra*, at 147–148). Diğer *First Amendment* davalarında olduğu gibi mahkeme, “‘hükmün, özgür ifade alanına yasaklanmış bir müdahale oluşturmadığından’ emin olmak için bütün kaydın bağımsız bir incelemesini yapmakla mecbur tutulmuştur” *Bose*

Corp. v. Consumers Union of United States, Inc., 466 U. S. 485, 499 (1984) (atıf *New York Times, supra*, at 284–286). İçerik, form ve bağlamı değerlendirirken hiçbir faktör nihai belirleyici değildir ve ne söylendiğini, nerede söylendiğini ve nasıl söylendiğini içeren ifadenin tüm koşullarının değerlendirilmesi bir zorunluluktur.

Westboro'nun işaretlerinin içeriği açıkça “salt özel ilgi” konularından ziyade, tamamıyla toplumu ilgilendiren geniş sorunlarla ilgilidir. *Dun & Bradstreet, supra*, at 759. Pankartlar, “Tanrı Amerika’dan Nefret Eder”, “9/11 İçin Teşekkürler Tanrım”, “Talihsiz Amerika”, “Amerika için Dua Etme”, “EYP için Teşekkürler Tanrım”, “İbne Birlikler”, “Daima Sadık (*Semper Fi*)⁵ İbneler”, “Tanrı İbnelerden Nefret Eder”, “Maryland Taliban”, “İbneler Ulus’un Kaderini Mahvederler”, “Kutsal Değil Sadece Lanetli”, “Ölü Askerler için Teşekkürler Tanrım”, “Papa Cehennemde”, “Papazlar Çocuklara Tecavüz Ediyorlar”, “Cehenneme Gideceksin”, “Tanrı Senden Nefret Ediyor” cümlelerini kayıt altına almıştır. App. 3781-3787. Bu mesajlar, süzgeçten geçirilmiş sosyal veya politik eleştirinin aşağısında kalabilse de Westboro'nun vurguladığı sorunlar, -Birleşik Devletler’in ve vatandaşlarının siyasal ve ahlaki tutumları, Ulusumuzun kaderi, ordu içindeki homoseksüellik, Katolik Papazların bulaştığı skandallar- kamusal anlamı içeren konulardır. Bu işaretler, *Dun & Bradstreet* kararındaki özel konuşmalardan farklı olarak, mümkün olduğunca geniş kamusal dinleyiciye ulaşmak amacıyla muayyen bir şekilde tasarlanmış ve açıkça, Westboro'nun bu konular üzerindeki duruşunu taşımaktadır. Ve “Cehenneme Gideceksin”, “Tanrı Senden Nefret Ediyor” gibi birkaç işaret Matthew Snyder veya özellikle Snyderlar ile bağlantılı mesajlar içerdiği görülse bile bu, Westboro'nun gösterisinin genel tepkisinin ve baskın konusunun geniş kamusal sorunlar ile ilgili olduğu gerçeğini değiştirmez.

Westboro'nun pankartlarının içeriğine ek olarak Snyder, konuşmayı kamusal bir ilgiden daha çok özel bir konu haline getiren konuşmanın bağlamına –oğlunun cenaze töreni ile bağlantısına- itiraz etmektedir. Westboro'nun cenaze töreni ile ilgili olarak konuştuğu bir gerçektir. Bununla birlikte, bu gerçek, Westboro'nun açıklamalarının doğasını kendiliğinden dönüştürmez. Kamuya ait bir caddenin bitişiğindeki kamusal alanda sergilenen Westboro'nun pankartları, Tarikat’ın modern toplumda kınamak için önemli bulduğu olguları yansıtmaktadır. Westboro'nun ifadeleri, “kamuyu ilgilendiren bir sorun üzerinde kurulan

⁵ Amerikan Deniz Piyadelerinin mottosu (ç.n.).

ifadeler olarak makulce nitelendirilebilir” (*Connick*, 461 U.S., at 146) ve cenaze sahnesi bu sonucu değiştirmeyecektir.

Snyder, Tarikat üyelerinin aslında kendisine ve ailesine karşı kişisel bir saldırıya giriştiğini ve Tarikat üyelerinin kendi yaptıklarını, “Birleşik Devletler’in homoseksüelliğe olan toleranslarını veya Katolik Kilisesi’nin varsayılan kötülüklerini gerçekten protesto ettikleri şeklinde iddia ederek muaf tutmaya” teşebbüs ettiklerini ileri sürmektedir. Reply Brief for Petitioner 10. Biz, bu davada Westboro’nun kamusal konular üzerindeki açıklamalarının, özel konulardaki açıklamaları nedeniyle sorumluluktan korunmak için herhangi bir şekilde akıl edildiğini düşünmüyoruz. Westboro, Mathew Snyder’ın farkına varmadan çok önce de gösterisinde belirttiği konular üzerinde aktif şekilde konuşmalarda bulunmuştur ve Westboro’nun gösterisinin kamusal konular üzerindeki “dürüstçe inandığı” görüşlerini temsil etmediği iddiası, ciddi bir iddia olarak değerlendirilemez. *Garrison*, 379 U. S., at 73. Burada, Westboro’nun kamusal konular üzerindeki konuşmalarının, özel konularla ilgili kendisine yapılan saldırıyı maskeleyen için tasarlandığını varsayan Westboro ile Snyder arasında daha önceden var olan bir ilişki veya çekişme bulunmamaktadır. Karşıt görüş *Connick*, *supra*, at 153. ([açıklamanın], çalışanı etkileyen [bir] transfer bildirisinin sonucu olarak yapılmasının rastlantı olmadığı durumda kamu görevlisinin ifadesini özel bir ilgi konusu kabul ediyor).

Snyder, Westboro’nun açıklamalarının *First Amendment*’in korumasından “sadece sözcüklerinden dolayı değil”, aynı zamanda cenaze törenini “kendi mesajlarını daha geniş dinleyici kesimine ulaştırmak için bir platform olarak kötüye kullanmaları” nedeniyle de daha az yararlanması gerektiğini ileri sürmeye devam eder. Brief for Petitioner 44,40. Westboro’nun, Deniz Harp Akademisi’ni, Maryland Hükümet Binası’nı ve Matthew Snyder’ın cenazesini görüşlerinin kamusallığını arttırmak amacıyla ve bu yerler ile kendi görüşleri –asker cenazesi gelmesi durumunda Westboro, Tanrı’nın, Ulus’un günahkâr tavırları nedeniyle bir ceza olarak Amerikalı askerleri öldürdüğüne inanmaktadır- arasındaki bağlantıdan dolayı eylemlerini sergilemek için seçtikleri hususunda bir şüphe bulunmamaktadır.

Westboro’nun, Matthew Snyder’ın cenaze töreni ile bağlantılı bir şekilde görüşlerini yayma tercihi, bu görüşlerin açıklanmasını çok kimse için yaralayıcı kılmıştır, özellikle Matthew’ın babası için. Kayıtlar, tatbik edilebilir hukuki terimin –“duygusal incinme”-, Bay Snyder’ın zaten tahmin edilemez nitelikteki üzüntüsüne eklenen Westboro’nun acı tercihini tam anlamıyla yansıtmada başarısız olduğunu

belirginleştirmektedir. Fakat Westboro, gösterisini, kamuya ait caddeye bitişik kamusal bir alanda kamusal meseleleri ilgilendiren konular üzerinde barışçıl bir şekilde yapmıştır. Bu tarz alan işgalleri, “*First Amendment* koruması bakımından özel bir pozisyona” sahiptir. *United States v. Grace*, 461 U. S. 171, 180 (1983). “Biz, ‘eskiden beri’ kamusal caddelerin ve kaldırımların, kamu toplantıları ve tartışmaları için kullanıldığını dikkate alarak kamusal caddeleri, defaatle geleneksel kamu forumlarının bir arketipi olarak açıkladık” *Frisby v. Schultz*, 487 U. S. 474, 480 (1988)⁶.

Bununla beraber, “korunmalı açıklamalar bile, tüm yerlerde ve tüm durumlarda eşit bir şekilde izin verilebilir değildir” *Id.*, at 479 (alıntı *Cornelius v. NAACP Legal Defense & Ed. Fund, Inc.*, 473 U. S. 788, 799 (1985)). Westboro’nun gösterisini ne zaman ve nerede yapacağı tercihi, Hükümet’in düzenleyici alanının ötesinde değildir. Bu düzenleme alanı, bu Mahkeme’nin kararlarında bildirdiği standartlar ile uyumlu olan “uygun zaman, yer ve yöntem sınırlamalarına bağlıdır”. *Clark v. Community for Creative Non-Violence*, 468 U. S. 288, 293 (1984). Şu anda Maryland (Maryland Ceza Kanunu §10–205), diğer 43 Devlet ve Federal Hükümette olduğu gibi, cenaze töreni gösterilerini sınırlandıran bir kanuna sahiptir Bkz. Brief for American Legion as *Amicus Curiae* 18-19, n.2 (kanunların listelenmesi). İçeriği nötr olduğu ölçüde bu kanunlar, bu davada söz konusu olan haksız fiil kararından çok farklı meseleler gündeme getirecektir. Bununla birlikte, Maryland’in kanunu, tartışılan olayın gerçekleştiği zamanda yürürlükte değildi. Dolayısıyla biz, bu kanunun önümüzdeki gibi bu tarz olgulara nasıl uygulanacağını yahut bu veya diğer benzer düzenlemelerin anayasal olup olmadığını düşünmeye lüzum duymuyoruz⁷.

Biz, hedeflenen gösterinin yerinin Mahkemenin içeriğini nötr olarak belirlediği koşullar altında düzenlenebildiği birkaç sınırlı durumu tanımladık. Örneğin *Frisby* kararında, belirli bir evin etrafında veya

⁶ Muhalif görüşün, Mahkemenin kamusal caddeleri “diğer dava konusu edilebilir sözlü saldırıların sorumluluktan korunduğu serbest bir bölge” olarak değerlendirdiği iddiası yanlıştır. *Post*, at 10-11. Gerçek şu ki, Westboro’nun, gösterisini kamusal sokağa bitişik bir yerde yapması, açıklamalarını sorumluluktan kurtarmaz, fakat tartışma konusunun kamusal konular üzerindeki Tarikat’ın görüşlerinin kamu ile iletişime geçme çabası olması alakayı arttırmaktadır. Bu yüzden emsal kararlarımız, böyle bir açıklıkla geleneksel kamu forumlarının özel önemini tanımaktadır.

⁷ Maryland kanunu, cenaze hizmeti veya cenaze sürecinin 100 *feet* içindeki gösterileri yasaklamaktadır. Dolayısıyla Westboro’nun gösterisi, bu sınırlamalara uygun olacaktır.

önünde bu tür gösteriler hakkındaki bir yasağı onayladık (487 U. S., at 477). *Madsen v. Women's Health Center, Inc.* kararında, protestocular ile kürtaj kliniği girişi arasında bir tampon bölgeyi gerekli bulan mahkeme kararını uygun bulduk 512 U. S. 753, 768 (1994). Açıkça görülüyor ki buradaki olgular, hem düzenlenen aktivite bakımından hem de bu aktiviteleri sınırlandıran araçlar bakımından oldukça farklıdır.

Basitçe söylemek gerekirse Tarikat üyelerinin, olayda buldukları yerde olmaya hakları vardı. Westboro, cenaze töreni protestosu hakkında yerel yetkilileri uyarılmış ve gösterinin sahnelendiği yerde polis emirlerine harfîyen uymuştur. Gösteri, polis nezareti altında kilisenin 1000 *feet* uzaklığında ve kilisede bulunanların görüş alanının dışında yapılmıştır. Protesto başa çıkılmaz bir halde olmadığı gibi; burada herhangi bir bağırma, küfür veya şiddet eylemi de yaşanmamıştır.

Kayıtlar, Westboro'nun gösterisinin yol açtığı herhangi bir üzüntünün, cenazenin kendisine yapılan bir müdahaleden ziyade, iletilen mesajın içeriği ve bakış açısına bağlı olduğunu doğrulamaktadır. Westboro'nun bulunduğu yerin hemen oracığında duran bir grup Kilise üyesinin, "Tanrı Amerika'yı Kutsar", "Tanrı Seni Seviyor" demesi, sorumluluğa bağlanamazdı. Bu, haksız fiil zararı yüklenen Westboro'nun söylediği şeydi.

Westboro'nun ifadelerinin, kamusal bir yerde ve kamusal sorunları ilgilendiren konular üzerinde olduğunu düşünürsek bu ifadeler, *First Amendment* altında "özel korumaya" hak kazanırlar. Bu tarz konuşmalar sırf üzücü olmaları veya aşağılama uyandırmaları nedeniyle basitçe sınırlandırılmazlar. "Eğer burada *First Amendment*'in altında yatan temel bir prensip varsa hükümet, toplumun sırf düşüncenin kendisini saldırgan veya uygunsuz bulması nedeniyle açıklanmasını yasaklayamaz" *Texas v. Johnson*, 491 U. S. 397, 414 (1989). Gerçekten, "bütün ifade korumalarının anlamı, bu ifadelerin içerik tercihleri birilerinin gözlerinde yanlış veya acıtıcı olsa dahi bunları sadece korumaktır" *Hurley v. Irish-American Gay, Lesbian and Bisexual Group of Boston, Inc.*, 515 U. S. 557, 574 (1995).

Jüri, burada, Westboro'nun gösterisini "şoke edici" (*outrageous*) kabul eden bir bulguya dayanarak Westboro'yu kasten duygusal acı verme eyleminden dolayı sorumlu tutabileceği bilgisi verilmiştir. Bununla beraber, "şoke edicilik", "bir jüriye, jüri üyelerinin beğeni veya görüşlerine dayanarak veya belki de belirli ifadelere olan antipatileri temeli üzerinden sorumluluk yüklemeye izin veren içkin bir subjektiflikle" beraber oldukça her yöne çekilebilir bir standarttır. *Hustler*, 485 U.S., at 55. Bunun gibi bir davada, bir jürinin "konuşmanın içeriği ile

ilgili tarafsız olmasının imkansızlığı” nedeniyle ‘öfkeli, onur kırıcı ve hoşnutsuz ifadelerin’ bastırılmasının bir aracı haline gelmesi gerçek bir tehlike taşımaktadır *Bose Corp.*, 466 U. S., at 510 (alıntı New York Times, 376 U. S., 270). Böyle bir risk kabul edilemez; “kamusal tartışmalar sırasında biz, *First Amendment* tarafından korunan özgürlüklere elverişli ‘nefes alacakları bir yer’ sağlamak için hakarete ve hatta şoke edici konuşmalara tolerans göstermeliyiz” *Boos v. Barry*, 485 U. S. 312, 322 (1988). Westboro’nun ne söylediği, bağlamın tamamında nasıl söylediği ve söylemek için nereyi seçtiği *First Amendment* altında “özel korumaya” hak kazanır ve bu koruma jürinin gösteriyi şoke edici bulmasından dolayı aşılabilir.

Tüm bu gerekçelerden dolayı, kasten duygusal acı verme için Westboro’yu sorumlu tutan jüri kararı kaldırılmalıdır.

III

Jüri aynı zamanda mahremiyet alanının ihlali (*intrusion upon seclusion*) ve iki veya daha fazla kişinin bir haksız fiilin oluşturulması ve gerçekleştirilmesi üzerinde anlaşmaları ve buna bağlı olarak zararın meydana gelmesi (*civil conspiracy*) haksız fiillerinden dolayı da Westboro’yu sorumlu tutmuştur. Temyiz Mahkemesi bu haksız fiilleri, kasten duygusal acı verme haksız fiilinden bağımsızca incelememiştir. Bunun yerine Temyiz Mahkemesi, Bölge Mahkemesi kararının hatalı bir şekilde “haksız fiil sorumluluğunu anayasal korumaya sahip ifadelere iliştiirdiğine” hükmederek bu kararı toptan bozmuştur. 580 F.3d, at 226.

Snyder, Westboro’nun ifadelerinin genel olarak *First Amendment* korumasından yararlandığı farzedilse dahi, Kilise’nin mahremiyet alanının ihlali (*intrusion upon seclusion*) sorumluluğundan muaf tutulamayacağını ileri sürmektedir. Çünkü Snyder, oğlunun cenaze töreninde bir zoraki dinleyici (*captive audience*)⁸ üyesidir. Brief for Petitioner 45-46. Bu görüşe katılmıyoruz. Çoğu durumda “Anayasa, hükümete, diğer korunan ifade türlerinden hangilerinin isteksiz dinleyici veya izleyiciler hakkında koruma gerektirmek için yeteri kadar saldırgan olduğunu belirlemeye izin vermez. Yerine, ... yük, normal olarak hassasiyetin daha ileri bombardımanından kaçınmak için basitçe gözlerini çevirmek suretiyle izleyiciye düşmektedir” *Erznoznik v. Jacksonville*, 422 U. S. 205, 210–211 (1975) (iç atıf yerleri belirtilmemiştir) . Sonuç olarak “hükümetin gücü, Anayasa ile uyumlu bir şekilde söylemleri, sadece önemli bir özel

⁸ Zoraki dinleyici (*captive audience*) doktrini, izinsiz ve zorla araya girilerek yapılan konuşmalardan isteksiz dinleyicileri kurtarmayı ifade eder. (ç.n.).

menfaatin gerçekten tolere edilemeyecek şekilde saldırıya uğradığı bir gösteriye ait işitmelerden diğerlerini korumak için durdurmaktır.” *Cohen v. California*, 403 U. S. 15, 21 (1971).

Genel bir mesele olarak, zoraki dinleyici doktrinini, sadece isteksiz dinleyicileri korumalı ifadelerden muhafaza etmek için tedbirli bir şekilde uyguladık. Örneğin biz, bir ev sahibine, evine rahatsız edici mail gönderilmesini sınırlandırmaya izin veren yasayı, bkz. *Rowan v. Post Office Dept.*, 397 U. S. 728, 736–738 (1970) ve herhangi bir kişinin konutunun “önünde veya etrafında” toplanmayı yasaklayan bir kararnameyi (*ordinance*) uygun bulduk, *Frisby*, 487 U. S., at 484–485.

Burada, Westboro, anma töreninden dikkatlice uzak durdu. Snyder, cenazeyi götürürken pankartların üst kısmından daha fazlasını göremezdi. Ve gösterinin kendisinin, herhangi bir şekilde cenaze törenini engellediğine dair hiçbir emare bulunmamaktadır. Biz zoraki dinleyici doktrinini, burada belirtilen koşullara genişletmeyi reddediyoruz.

Çünkü *First Amendment*’ın, Snyder’a kasten duygusal acı verme veya mahremiyet alanının ihlali –Westboro’nun başarıya ulaşmak için planladığı iddia edilen hukuksuz eylemler– nedeniyle tazminat verilmesine engel olduğuna ulaştık. Aynı şekilde Snyder’ın, bu haksız fiillere dayanan *civil conspiracy* için de tazminat almaması gerektiğine hükmettik.

IV

Bugün kararımız sınırlıdır. *First Amendment*’a ilişkin davalarda kayıtların dikkatli bir şekilde incelenmesi gereklidir ve burada ulaştığımız fikir önümüzdeki belirli olgularla kayıtlıdır. Çünkü biz, “*First Amendment* ile cari davanın uygun bağlamından daha geniş bir şekilde çevrelemeyecek sınırlı ilkelere dayanan (devlet kanunu) hakları arasındaki çatışmalarda sunulan menfaatlerin duyarlılık ve önemini” belirttik. *Florida Star v. B. J. F.*, 491 U. S. 524, 533 (1989).

Westboro, Amerika’nın ahlaki olarak alçaldığını düşünmektedir; birçok Amerikalı, Westboro gibi aynı şekilde hissedebilir. Westboro’nun cenaze töreni gösterisi kesinlikle yaralayıcıdır ve bunun kamusal söyleme katkısı ihmal edilebilir. Fakat Westboro, kamusal bir yerde barışçıl ve yerel görevlilerin gözetimine uygun bir şekilde kamusal anlama sahip konulara dikkat çekmiştir. Konuşma gerçekten Matthew Snyder’ın cenaze töreni ile karşılaşmak için planlanmıştır, fakat konuşmanın bizatihi kendisi bu cenaze törenini akamete uğratmamıştır. Ve Westboro’nun

gösterisini bu zaman ve yerde yapma tercihi konuşmanın doğasını değiştirmeyecektir.

Söz çok güçlüdür. İnsanları harekete geçirebilir, hem sevinç hem de üzüntü duygularını yaşattırabilir ve –burada yaptığı gibi- büyük bir acıya uğratabilir. Önümüzdeki mevcut olgular uyarınca, bu acıya konuşmacıyı cezalandırarak karşılık veremeyeceğiz. Bir Ulus olarak biz, farklı bir yol seçtik –kamusal tartışmaları söndürmememizi emniyete almak için kamusal konular üzerindeki yaralayıcı ifadeleri dahi korumak. Bu tercih Westboro’yu, bu davadaki gösterileri için haksız fiil sorumluluğundan korumayı gerektirmektedir.

Birleşik Devletler 4. Temyiz Mahkemesi kararı tasdik edilmiştir.

Böyle buyrulmuştur.

BREYER J., katılan
BİRLEŞİK DEVLETLER YÜKSEK MAHKEMESİ
No.09-751
BAŞVURAN ALBERT SNYDER v. FRED W. PHELPS, SR. VE
DİĞERLERİ
BİRLEŞİK DEVLETLER 4. TEMYİZ MAHKEMESİ KARARININ
TEMYİZ BAŞVURU MÜZEKKERESİ ÜZERİNE
[2 Mart 2011]

Hâkim BREYER, farklı gerekçeyle katılıyor.

Mahkemeye uyuyorum ve kararına katılıyorum. Bu karar, analizini, temyiz dilekçesinde yükselen konularla yani Westboro’nun toplanma faaliyetleriyle sınırlandırmaktadır. Karar derin bir şekilde televizyon yayınlarının etkisini incelememektedir. Ne de internet mailleri hakkında herhangi bir şey söylemektedir. Mahkeme *First Amendment*’ın, özellikle gösterinin “kamuyu ilgilendiren” konulara işaret etmesinden dolayı burada gerçekleşen gösteriyi koruduğuna karar vermiştir.

Mahkeme’nin gösterinin kamuyu ilgilendiren konuları işaret ettiği sonucuna katılmama rağmen, *First Amendment* analizimizin bu noktada durabileceğine inanmıyorum. Bir Devlet, kamuyu ilgilendiren konularda olsa dahi, bazen gösteriyi (*picketing*) düzenleyebilir. Bkz. *Frisby v. Schultz*, 48 U. S. 474 (1988). Ayrıca, A’nın B’ye fiziksel olarak saldırıda bulunduğunu farz edin ve saldırının (haber olma değerinde) A’ya, kamu ile ilgili konular üzerindeki görüşlerini kamuya aktarma fırsatı

sağlayabileceğini bilin. Anayasal olarak korunan amacın doğası, A'nın hukuksuz, korunmadan yoksun yolları kullanmasını kapsamaz. Ve bazı durumlarda bir araç olarak bazı kelimelerin kullanılması benzer şekilde korunmadan yoksun olabilir. Bkz. *Chaplinsky v. New Hampshire*, 315 U. S. 568 (1942) (“kavgacı sözler”).

Muhالیf görüş, burada kullanılan yolun konuşmadan ibaret olduğunu kabul etmektedir. Fakat konuşmanın sanki bir saldırı gibi özel bir bireyi ciddi bir şekilde yaraladığına dikkat çekmektedir. Gerçekten, “kasten duygusal acı verme” niteliğindeki devlet haksız fiil hukuku, sadece ‘makul bir insanın dayanmasının beklenemeyeceği şiddetli’ acıya neden olan; kendisi, ahlaklılığın tüm makul sınırlarını aşma konusunda karakter olarak yeterince şoke edici ve derece itibarıyla yeterince aşırı olan; iğrenç olarak kabul edilen ve medeni bir toplumda tam anlamıyla tahammül edilemez nitelikte olan” eylemleri yasaklamaktadır. *Post*, at 2–3 (Alito, J.’nin görüşü) (atıf *Harris v. Jones*, 281 Md. 560, 567, 571, 380 A. 2d 611, 614, 616 (1977); (iç atıf yerleri belirtilmemiştir). Muhالیf görüşün, kararımızın “kasten duygusal acı verme” –A’nın (kamusal bir konu üzerinde görüşlerine dikkat çekmek için) özel bir birey olan B’ye duygusal olarak şiddetli acı vereceğini bilmesine rağmen, B’nin özel hayatının en mahrem ayrıntılarını alenen ifşa ederek sözlü bir saldırıya girişebileceği noktaya kadar olan- sorumluluğunu anlamsızca sınırlandırıp sınırlandırmadığını bize sorması gerekir. Bizim kararımız devleti, örneğin kişisel gizlilik, hatta bu tarz durumların aşırı korkunç saldırılarına karşı bireyleri korumada güçsüz mü bırakmaktadır?

Mahkemenin kararından anladığım kadarıyla bu karar, özel bireylere gerekli koruma sağlamada Devlet’in her zaman güçsüz olduğuna karar vermemekte veya ima etmemektedir. Daha ziyade, Mahkeme, *First Amendment*’ın sahip olduğu değerlerin ve devlet tarafından korunan (özele ilişkin) menfaatlerin ciddi bir şekilde çatıştığı bazı yerlerde zorunlu olarak kanıtladığı gibi temel olguları ayrıntılı olarak incelemiştir. Cf. *Florida Star v. B. J. F.*, 491 U. S. 524, 533 (1989); *Bose Corp. v. Consumers Union of United States, Inc.*, 466 U. S. 485, 499 (1984). Bu inceleme, görüşleri hukuka uygun ve bütün polis yönlendirmelerine uygun olarak gerçekleştiği bir yerde toplanmaktan ibaret olan Westboro’nun tebliğ yollarını açıklığa kavuşturmaktadır. Gösteri, cenaze töreni seremonisinden görülememekte veya duyulamamaktadır zaten. Ve Snyder, cenazeyi götürürken göstericilerin pankartlarının üst kısmından daha fazlasını görmediğini itiraf etmiştir. Bu gibi durumlarda devlet hukuku uygulamasını savunmak, Devlet’in vatandaşlarını şiddetli

duygusal acılara karşı korumadaki menfaatlerini orantılı bir şekilde ilerletmeksizin, Westboro'yu kamusal konular ile ilgili görüşlerini yayma uğraşı nedeniyle cezalandırabilir. Sonuç olarak *First Amendment*, Westboro'yu korumaktadır. Mahkemenin kararını okumama rağmen bu karar, daha fazlası hakkında hüküm vermemektedir.

ALITO, J., muhalif kalan
BİRLEŞİK DEVLETLER YÜKSEK MAHKEMESİ
No.09-751
BAŞVURAN ALBERT SNYDER v. FRED W. PHELPS, SR. VE
DİĞERLERİ
BİRLEŞİK DEVLETLER 4. TEMYİZ MAHKEMESİ KARARININ
TEMYİZ BAŞVURU MÜZEKKERESİ ÜZERİNE
[2 Mart 2011]

HÂKİM ALITO karşı görüştedir.

Özgür ve açık tartışmaya ilişkin derin ulusal mutabakatımız, bu davada gerçekleşen şiddetli sözlü saldırı için bir ruhsat değildir.

Başvuru sahibi Albert Snyder kamusal bir figür değildir. O sadece Irak'ta öldürülen Deniz Piyadesi Matthew Snyder'in ebeveynidir. Bay Snyder, bu tarz tarif edilemez acıyı yaşayan bir ailenin muhakkak hakkı olan bir şeyi istemektedir: oğlunun huzurlu bir şekilde gömülmesi. Fakat davalı Westboro Baptist Tarikatı üyeleri bu temel haktan onu mahrum etmişlerdir. Onlar ilk olarak bir basın bildirisi yayınlamışlar ve böylece Matthew'in cenaze töreni gürültülü/patırtılı bir medya olayına dönüşmüştür. Sonra Kilise'de belirmişler; haksız tecavüz teşkil etmeyecek kadar yakınına yaklaşmışlardır. Ve onlar, Matthew ve yoğun bir kırılma duygusu anında ailesi hakkında kötü niyetli bir sözlü saldırıya başlamışlardır. Sonuç olarak, Albert Snyder ağır ve kalıcı duygusal acıya maruz kalmıştır⁹. Şu an Mahkeme, *First Amendment*'in, davalının Bay Snyder'a gaddarca davranma hakkını koruduğuna karar vermiştir. Katılıyorum.

I

Davalılar ve Tarikat'ın diğer üyeleri belirli ahlaki, dini ve politik konularda keskin görüşlere sahiptirler ve *First Amendment*, onların kendi görüşlerini açıklamada neredeyse sınırsız fırsatlarının olduğunu garanti

⁹ Bkz. 50 F. 3d 206, 213-214, 216 (CA4 2009).

altına alır. Onlar kitaplar, makaleler ve diğer metinler yazabilir ve dağıtabilirler; ses ve video kayıtları yayınlatabilirler; dilekçeler dolaşıma sokabilirler; kamusal forumlarda ve onları toplamayı diledikleri herhangi bir özel yerde bireylerle ve gruplarla konuşabilirler; sayısız lokasyonda barışçıl bir şekilde gösteri yapabilirler; televizyonda görünebilir ve radyoda konuşabilirler; internette mesaj yayınlatabilirler ve e-mail gönderebilirler. Ve onlar kendi görüşlerini “teklifsiz”, “öfkeli” ve “onur kırıcı” şekilde açıklayabilirler. *New York Times Co. v. Sullivan*, 376 U. S. 254, 270 (1964).

Buna rağmen, buradan, onların özel kişilere karşı yoğun bir kırılma duygusu anında kamusal tartışmaya katkısı olmayan çirkin bir sözlü saldırıya girişerek kasten duygusal acı verebileceği sonucu çıkmaz. Bu gibi bir ezaya karşı korumak için “hepsi olmasa bile çoğu yargı”, kasten duygusal acı verme (veya IIED) haksız fiili için tazmine izin vermektedir. *Hustler Magazine, Inc. v. Falwell*, 485 U. S. 46, 53 (1988).

Bu, katı ve yerine getirilmesi zor koşullarıyla çok dar bir haksız fiildir. W. Keeton, D. Dobbs, R. Keeton, & D. Owen, *Prosser and Keeton on Law of Torts* §12, p. 61 (5th ed. 1984). Tazminat almak için bir davacı, söz konusu eylemin gerçekten şiddetli bir acıya neden olduğunu göstermek zorundadır. Bkz. *Figueiredo-Torres v. Nickel*, 321 Md. 642, 653, 584 A. 2d 69, 75 (1991) (“İyileştirme tedbirli bir şekilde dağıtılmalı; merhemi gerçekten şiddetli ve iyileştirme etkisinden yoksun yaralara ayrılmalıdır”); *Harris v. Jones*, 281 Md. 560, 571, 380 A. 2d 611, 616 (1977) (üzüntü/acı “ ‘makul bir kişinin dayanamayacağı şiddette’ ” olmalıdır (atıf *Restatement (Second) of Torts* §46, Comment j (1963–1964))).

Davacı aynı zamanda davalının eyleminin, “ ‘ahlaklılığın tüm makul sınırlarını aşma konusunda karakter olarak yeterince şoke edici ve derece itibarıyla yeterince aşırı olduğunu; iğrenç olarak kabul edildiğini ve medeni bir toplumda tam anlamıyla tahammül edilemez nitelikte olduğunu’ ” kanıtlamalıdır. *Id.*, at 567, 380 A. 2d, at 614 (atıf *Restatement (Second) of Torts* §46, Comment d).

IIED haksız fiilinin unsurlarını sağlamak zor olmasına rağmen, davalılar bu sıkı standartların burada yerine getirilmediği hususunda herhangi bir gayret göstermeyi uzun bir zaman önce bıraktılar. Davalılar, temyiz başvurusunda kanıtların yeterliliğine itiraz etmeyi tercih etmemişlerdir. Bkz. 580 F. 3d 206, 216 (CA4 2009). Onlar, Bay Snyder’ın “ağır ve iyileştirilmesi mümkün olmayan acılar çektiğini” tartışmamışlardır. *Figueiredo-Torres, supra*, at 653, 584 A. 2d, at 75. Ne

de kendi açıklamalarının “ ‘ahlaklılığın tüm makul sınırlarını aşma konusunda karakter olarak yeterince şoke edici ve derece itibarıyla yeterince aşırı olduğunu; iğrenç olarak kabul edildiğini ve medeni bir toplumda tam anlamıyla tahammül edilemez nitelikte olduğunu’ ” tartışmışlardır. *Harris, supra*, at 567, 380 A. 2d, at 614. Yerine, onlar *First Amendment*'ın bu tarz bir eylemde bulunmak için kendilerine izin verdiğini ileri sürmüşlerdir. Onlar haksızlar.

II

Kasten duygusal acı verme fiiline dair bir iddianın, konuşma yoluyla karşılanabileceği gayet bilinmektedir. Nitekim bu haksız fiili tanıyan “emsal karar”lar, konuşmayı içermektedir. *Prosser and Keeton, supra*, §12, at 60 (atıf *Wilkinson v. Downton*, [1897] 2 Q. B. 57); aynı zamanda bkz. *Restatement (Second) of Torts* §46, illustration 1. Ve Mahkeme bu sorunu kararlaştırmamış olmasına rağmen, bence *First Amendment*'ın kasten duygusal acı verme sorumluluğunu konuşma aracılığıyla tamamen dışlamadığı aşikârdır.

Bu Mahkeme, ifadelerin “sırf dile getirilişleri nedeniyle acı verebileceğini” ve “düşüncelerin herhangi bir dışavurumunun önemli bir bölümünü oluşturmayan ve gerçeğe ulaşmada bir adım olarak bu söyleyişlerden elde edilebilecek herhangi bir faydanın düzen ve ahlak açısından toplumsal çıkardan açıkça daha ağır basmadığı ve oldukça az bir sosyal değere sahip olan” söyleyişleri *First Amendment*'ın korumadığını kabul etmiştir. *Chaplinsky v. New Hampshire*, 315 U. S. 568, 572 (1942); aynı zamanda bkz. *Cantwell v. Connecticut*, 310 U. S. 296, 310 (1940) (“Kişisel taciz (*personal abuse*), Anayasa tarafından korunan bilgi veya düşüncenin herhangi bir uygun iletişim tarzı olamaz”). Burada söz konusu olduğu gibi şiddetli acı bir saldırı yoluyla kasten verildiği zaman, *First Amendment* iyileşmeye (tazminata) engel olmamalıdır.

III

Bu davada, davalılar, Matthew Snyder'a acımasızca saldırmışlardır ve neredeyse acı vereceği kesin olan bu saldırı, davalıların kamunun dikkatini üzerlerine çekmek için iyi bir şekilde uyguladıkları stratejinin merkezinde bulunuyordu.

Matthew Snyder'ın cenaze töreni sabahında davalılar, protestolarını sergileyebilmek için sayısız lokasyon seçebilirlerdi. Onlar Birleşik Devletler Kongre Binasını, Beyaz Sarayı, Yüksek Mahkemeyi, Pentagonu veya bu ülkede 5600'den fazla sayıdaki askeri karargâhtan herhangi birinde toplanabilirlerdi. Bir gün önce buldukları Maryland Hükümet

Binasına veya Birleşik Devletler Deniz Harp Akademisine geri dönebilirlerdi. Onlar yayalara izin verilen kamuya ait herhangi bir yolu seçebilirlerdi. (Birleşik Devletlerde 4 000 000 milden daha fazla kamuya ait yol bulunmaktadır)¹⁰. Protestolarını kamuya ait bir parkta gerçekleştirebilirlerdi. (Ülkede 20000'den fazla kamuya ait park bulunmaktadır)¹¹. Hiçbir cenaze töreninin gerçekleştirilmediği herhangi bir Katolik Kilisesini seçebilirlerdi. (Birleşik Devletlerde yaklaşık olarak 19000 Katolik Kilisesi bulunmaktadır)¹². Fakat tabii ki, bu lokasyonlardan herhangi birinde toplanan küçük bir grup muhtemelen gözden kaçacaktı.

Ne var ki Westboro Baptist Tarikatı, bu probleme çare olacak bir strateji akıl etmiştir. Mahkemenin de not ettiği gibi Tarikat üyeleri neredeyse 600 askeri cenazede gösteri düzenlemişlerdir. Aynı zamanda polis memurlarının¹³, itfaiyecilerin¹⁴ ve doğal afet¹⁵, kaza¹⁶ ve şok edici suç¹⁷ mağdurlarının cenazelerinde toplanmışlardır. Ve bu protestoların öncesinde onlar, kamunun dikkatini çekebilmeyi sağlamak amacıyla basın bildirimleri yayınlamışlardır¹⁸.

Bu strateji işliyor; çünkü davalıların sözlü saldırılarının ölmüş kişinin ailesini ve arkadaşlarını yaralayacağı umulmakta ve böylece acı içerisinde olan insanların görüntüleri medya tarafından karşı konulamaz bir şekilde çekilmektedir. Cenaze protestosunda daha şoke edici olan şey, Westboro Baptist Tarikatı'nın daha çok kabusallık elde edebilmesidir. Bundan dolayıdır ki Tarikat, Tuscon'da kurşun yağmuru içinde öldürülen 9 yaşında bir kızın cenazesinde toplanma niyetini duyurduğu zaman, -

¹⁰ Bkz. Dept. of Transp., Federal Highway Administration, Highway Statistics 2008, Table HM-12M, <http://www.fhwa.dot.gov/policyinformation/statistics/2008/hm12m.cfm> (bütün internet materyallerine 25 Şubat 2011 tarihinden erişilmiştir ve Mahkeme Katibi'nin dava dosyasından ulaşılabılır).

¹¹ Bkz. Trust for Public Land, 2010 City Park Facts, http://www.tpl.org/content_documents/CityParkFacts_2010.pdf.

¹² Bkz. United States Conference of Catholic Bishops, Catholic Information Project, <http://www.usccb.org/comm/cip.shtml#toc4>.

¹³ Bkz. http://www.godhatesfags.com/fliers/20110124_St-Petersburg-FL-Dead-Police.pdf.

¹⁴ Bkz. http://www.godhatesfags.com/fliers/20110120_Death-Volunteer-Firefighter-Connecting-the-Dots-Baltimore-MD.pdf.

¹⁵ Bkz. http://www.godhatesfags.com/fliers/20110104_Newburg-and-Rolla-MO-Tornado-Connecting-the-Dots.pdf.

¹⁶ Bkz. http://www.godhatesfags.com/fliers/20101218_Wichita-KS-Two-Dead-Wichita-Bikers.pdf.

¹⁷ Bkz. http://www.godhatesfags.com/fliers/20110129_Tampa-FL-God-Sent-Military-Mom-Shooter-to-Kill-Kids.pdf.

¹⁸ Bkz. nn. 5-9, supra.

“ölmesinin daha iyi” olduğunu beyan ederek¹⁹- onların duyuruları ulusal haberlerdeydi²⁰ ve tarikat, protestosundan vazgeçmesi karşılığında radyoda ücretsiz yayın saati elde etmiştir²¹. Aynı şekilde, tarikat, 2006 yılında silahlı bir deli adam tarafından öldürülen 5 Amish kızının cenazesinde protesto düzenleme tehdidinde bulunmuş ve protestoyu iptal etmesi karşılığında, bir talk radyo şovunda konuşmak için yayın saati elde etmiştir²².

Bu davada, davalılar Westboro Baptist Tarikatı'nın kamusal arayışı stratejisini uygulamışlardır. Onların basın açıklamaları, “Onbaşı Matthew A. Snyder'ın cenaze töreninde toplanacaklarını” belirtmektedir, çünkü “Tanrı, Onbaşı Snyder'ı öldürmüştür. O şeref değil, utanç içerisinde ölmüştür -Tanrı tarafından lanetlenmiş ibne bir ulus için ... Şimdi o ebediyen cehennemde”. Bu duyuru, Matthew'in cenazesinin gürültülü bir medya olayına dönüştürülebileceğini garantilemiş; ve yaralayıcı süreç başlamıştır. Katılımın, acılı olayın etkisini arttırabileceği herkes tarafından bilinir.

Cenaze töreni günü davalılar, davalarına sadık olarak kendi basın açıklamalarına uygun mesajlar taşıyan dövizlerini afişe etmişlerdir. “Tanrı Senden Nefret Ediyor” ve “Ölü Askerler için Teşekkürler Tanrım” yazılı dövizler, Tanrı'nın Matthew'in günahlarından dolayı onu cezalandırmak için öldürdüğü mesajını sağlamlaştırmaktadır. App. to Brief for Appellants in No. 08–1026 (CA4), pp. 3787, 3788 (bundan sonra App.).

¹⁹ Bkz. http://www.godhatesfags.com/fliers/20110109_AZ-Shooter-Connecting-the-Dots-Day-2.pdf.

²⁰ Bkz., e.g., Stanglin, Anti-Gay Church Group Plans to Picket Tucson Funerals, USA Today, Jan. 10, 2011, <http://content.usatoday.com/communities/ondeadline/post/2011/01/anti-gay-church-group-plans-to-picket-tucson-funerals/1>; Mohanani, Group to Picket 9-Year-Old Tucson Victim's Funeral, Palm Beach Post, Jan. 11, 2011, <http://www.palmbeachpost.com/news/nation/group-to-picket-9-year-old-tucson-victims-1177921.html>; Mehta & Santa Cruz, Tucson Rallies to Protect Girl's Family from Protesters, Los Angeles Times, Jan. 11, 2011, <http://articles.latimes.com/2011/jan/11/nation/la-na-funeral-protest-20110112>; Medrano, Funeral Protest: Arizona Rallies to Foil Westboro Baptist Church, Christian Science Monitor, Jan. 11, 2011, <http://www.csmonitor.com/USA/2011/0111/Funeral-protest-Arizona-rallies-to-foil-Westboro-Baptist-Church>.

²¹ Bkz. Santa Cruz & Mehta, Westboro Church Agrees Not to Take Protest to Shooting Victims' Funerals, Los Angeles Times, Jan. 13, 2011, <http://articles.latimes.com/2011/jan/13/nation/la-na-funeral-protest-20110113>; http://www.godhatesfags.com/fliers/20110112_AZ-Shooter-Mike-Gallagher-Radio-Exchange.pdf.

²² Bkz. Steinberg, Air Time Instead of Funeral Protest, N. Y. Times, Oct. 6, 2006, p. A14.

Diğer levhalar ise Matthew'ın “sonsuz dek cehennemde olduğu” mesajını taşıyan “Cehenneme Gideceksin” ve “Kutsal Değil, Sadece Lanetli” ibarelerini göstermektedir. *Id.*, at 3783.

Cenazeye katılanlar, davalıların niyetleri hakkında önceden uyanmamış olsalar dahi bu levhaların anlamı gözden kaçırılmamalıdır. Davalıların eylemlerini sahnelemek için diğer sayısız elverişli yerleri değil de Matthew Snyder'ın cenazesini seçmesi, makul bir insanın pankartlardaki mesajlar ile ölmüş kişi arasında bir bağlantı bulunduğunu farz etmesine yol açar. Ayrıca, olay bir kilise cenazesinde geçtiği için insanların akıllarına doğal olarak ahiret hayatını getirecektir; davalıların pankartlarından bazılarının, -örneğin; “Tanrı Senden Nefret Ediyor”, “Kutsal Değil, Sadece Lanetli” ve “Cehenneme Gideceksin”- Tanrı'nın ölü hakkındaki kararı şeklinde yorumlanması muhtemeldir.

Diğer pankartlardan ise –gerçeğe aykırı bir şekilde- Matthew'ın bir gay olduğunun anlaşılabilmesi gayet doğaldır. Homoseksüellik, pankartların birçoğunun konusunu oluşturmaktaydı. Örneğin burada “Tanrı İbnelerden Nefret Ediyor”, “Daima Sadık İbneler”, “İbneler Milletin Akıbetini Mahvediyorlar”, “İbne Askerler” gibi pankartlar bulunmaktaydı. *Id.*, at 3781–3787. Başka bir pankart ise anal ilişki içerisinde olan iki adamı göstermektedir. Bu pankartları gören makul bir görgü tanığının bu yazıları, ölen kişinin bir homoseksüel olduğu anlamına gelecek şekilde yorumlayabilmesi muhtemeldir.

Cenazeden sonra Westboro eylemcileri kendi protestolarının anlamını teyit etmişlerdir. Eylemciler, “Denizci Piyade Onbaşı Matthew Snyder Yüku. Maryland'de Yaşayan İnsanlara Yardım Etmek İçin Westboro Baptist Tarikatı'nın Ziyareti. Bağlantı Kur” başlıklı online bir mesaj paylaşmışlardır. *Id.*, at 3788²³. Westboro'nun homoseksüellik, Katolik Kilisesi ve Birleşik Devletler ordusu hakkında basitçe genel

²³ Mahkeme “destan” kelimesini irdelemeyi reddetmiştir çünkü bu durum, Snyder'ın temyiz başvurusunda tartışılmamıştır. *Ante*, at 3, n.1. Buna rağmen destan sözcüğü jürinin, şimdi bu Mahkeme önünde yer eden iddialara sorumluluk yüklemek için irdelediği açık bir kanıt değil, ancak bir parça kanıt oluşturabilir. Protesto ve destan, jürinin kasten duygusal acı verme haksız fiilini oluşturmak için bulunduğu özel bir davranış biçiminin parçalarıdır: “Destan, cenaze töreni protestosunun genel bağlamından ayrılamaz”. Mahkemenin “destan sözcüğü usulen bizim önümüzde değil” şeklindeki tuhaf ısrarı *ante*, at 3, n.1, Mahkemenin kayıtların tamamının bağımsız bir incelemesini gerçekten yapmadığı anlamına gelmektedir *ante*, at 7 (iç atf yerleri belirtilmemiştir). Ve Mahkemenin destan sözcüğünü irdelemeyi reddetmesi, Westboro'nun diğer zaman ve yerlerdeki protesto aktivitelerini dikkate alma istekliliğine tamamen ters düşmektedir *ante*, at 7.

yorumlar yaptıklarına dair ileri sürülen herhangi bir iddiayı yalanlayan “destan” (*epic*), Snyder ailesine doğrudan değinmektedir:

“Tanrı sizi kutsasın Bayan ve Bay Snyder, varlığınız ile birlikte ve onun adı Matthew’di. O, sadağınızdaki oklardan birisiydi. Çocuğunuzun size vereceği huzur için Tanrıya teşekkürler; siz, onun Efendisi Tanrısına hizmet eden bir çocuk olarak hazırlanması GÖREV’ine sahiptir. Ancak siz tam tersini yaptınız. Onu şeytan için büyüttünüz..

“Albert ve Julie, bu vücudu mahvetti ve Matthew’e Yaratıcısına isyan etmeyi, boşanmayı ve zina yapmayı öğretmişlerdir. Onlar, Matthew’e bütün dünyanın tarih sahnesindeki en büyük pedofili makinesi olan Roma Katolik canavarını nasıl destekleyeceğini öğretmişlerdir. Onların Roma Katolik canavarına verdikleri her bir on sent, kendi ruhlarını mahkûm etmiştir. Onlar aynı zamanda şeytani Katolikliği destekleyerek Matthew’e bir putperest olmayı öğretmişlerdir.

“Bunların hepsinden sonra onlar Matthew’i, şeytan ile beraber adım atmaya, habis ve günahkâr bir yaşam tarzına kilitlenmiş pislik bir ülke olan Gey (*Sodom*) Birleşik Devletleri için savaşmaya göndermişlerdir; onu, Tanrı’nın hedefine yerleştirmek ne çılgınca bir şey. O, burun deliklerinden dumanlar çıkarmakta ve ağzından alevler püskürtmektedir! Ne aptalca bir şey değil mi?” *Id.*, at 3791.

Bu kanıtlar ışığında kamusal sorunları ilgilendiren yorumların ötesine geçen davalıların, özellikle Matthew Snyder’a saldırdıkları fazlasıyla açıktır; çünkü o bir Katolikti ve Birleşik Devletler ordusu üyesiydi. Hem Matthew hem de davacı özel şahıslardı²⁴ ve bu saldırı kamuyu ilgilendiren sorunlar üzerinde bir açıklama değildi. Katolik kilisesi veya Birleşik Devletler ordusu üzerindeki yorumlar, kamusal konular üzerindeki ifadeleri oluşturmasına rağmen Matthew Snyder’ın tamamen özel eylemleri ile ilgili açıklamalar, kamusal beyanat oluşturmaz.

HAKİM BREYER, *First Amendment*’ın sözlü bir saldırı için tazminata izin vereceği bir davaya olası bir analogi hazırlamıştır:

“A’nın B’ye fiziksel olarak saldırıda bulunduğunu farz edin ve saldırının (haber olma değerinde) A’ya, kamu ile ilgili konular üzerindeki görüşlerini kamuya aktarma fırsatı sağlayabileceğini bilin. Anayasal olarak korunan amacın doğası, A’nın hukuka aykırı, korunmadan yoksun

²⁴ Bkz. 533 F. Supp. 2d 567, 577 (Md. 2008).

araçlarını kapsamayacaktır. Ve bazı durumlarda bir araç olarak belirli kelimelerin kullanılması benzer şekilde korumasız kalacaktır ” *Ante*, at 1 (farklı gerekçeyle katılma yazısı).

Bu anoloji, davalıların bu davada ne yaptığını yansıtmaktadır. Gerçekten bu, onların giderek büyüyen masum kurbanlar listesi üzerinde şiddetli ve kalıcı duygusal acılar bırakan rutin olarak kullandıkları -ve kullanmaya da devam edeceklerdir- stratejisidir.

IV

Mahkeme, davalıların açıklamalarının özellikle üç gerekçe bakımından *First Amendment* tarafından korunduğuna hükmetmiştir; fakat hiçbiri mantıklı değildir.

İlk ve en önemlisi, Mahkeme, gösterinin genel tepkisinin ve baskın konusunun geniş kamusal sorunlara değindiğine karar vermiştir. *Ante*, at 8. Göstermeye çalıştığım gibi bu portre oldukça yanlıştır; davalıların Matthew’e saldırıları merkezi önemdeydi. Fakat ne olursa olsun, dava edilebilir açıklamaların sırf korumaya sahip açıklamaların arasına serpiştirilmesi dolayısıyla neden muaf tutulması gerektiğini anlamış değilim. *First Amendment*, kamusal sorunlar ile ilgili konular hakkında aşağılayıcı nitelikte olmayan açıklamaların arasına serpiştirilmiş aşağılayıcı nitelikte olan ifadeler için tazminata izin vermektedir ve bu maddenin neden davalıların Matthew Snyder ve ailesine yönelik saldırısına farklı şekilde uygulanması gerektiğine yönelik sağlam bir gerekçe bulunmamaktadır.

İkincisi, Mahkeme, davalıların Matthew Snyder’a yönelik kişisel saldırılarının *First Amendment* tarafından korunduğunu çünkü bu saldırıda özel bir kinle hareket edilmediğini düşünmektedir, bkz. *ante*, at 9, fakat Mahkemenin böyle tuhaf bir ayırım içine girmesinde herhangi bir temel görmüyorum. Davalıların görüşlerinin kamusalığını arttırma güdüsü, özel bir şahsa saldıran ifadelerini kamuyu ilgilendiren sorunlar hakkındaki bir tartışmaya katkı oluşturacak açıklamalara dönüştürmez. Ne de kamusalılık arama güdüsü, saldırılarının verdiği acıları hafifletebilir. Ve kusurluluk derecesi bakımından birisi, kişisel bir düşmanlığın sicağıyla dile getirilen yaralayıcı ifadelerin, kamunun dikkatini çekmenin bir aracı olarak üçüncü bir kişiyi ağır bir şekilde eleştirmek için sakın ve hesaplanmış bir stratejinin parçası olarak yapılan benzer açıklamalardan daha az kusurlu olduğunu pekâlâ düşünebilir.

Üçüncüsü, Mahkeme, davalıların protestolarının kamuya ait bir caddede gerçekleşmesini önemli bulmuştur; fakat bu olgu tek başına, IIED (kasten duygusal acı verme) sorumluluğuna hükmetmeyi olanak dışı

bırakmaya yeterli değildir. Şüphesiz kamuya ait bir cadde üzerinde yapılan açıklamalar, IIED haksız fiilinin unsurlarını karşılama hususunda özel bir mülkiyet üzerinde yapılan açıklamalardan daha az mümkün olabilir; fakat neden cenaze törenine yakın bir yerde bulunan kamuya ait bir caddenin, sorumluluktan korunan başka dava konusu edilebilir sözlü saldırılar için serbest atış bölgesi olarak kabul edilmesi gerektiğine dair tek bir sebep bulunmamaktadır. Eğer *First Amendment*, Devletlere bu tarz saldırıların verdiği zarardan kendi bölgesinde yaşayanları korumaya izin veriyorsa -ve Mahkeme başka türlü karar vermiyorsa- o halde haksız fiilin yeri belirleyici olmamalıdır. Bir fiziksel saldırı başkasının yerine izinsiz girme eylemi olmadan gerçekleşebilir; failin “orada bulunmaya hakkı” olduğu şeklinde bir savunma olamaz. Bkz. *ante*, at 11. Ve aynı şey, korumadan yoksun açıklamalar için de kabul edilmelidir. Ne “kavgacı sözler” ne de aşağılayıcı ifadeler kamusal bir mekânda gerçekleştiği için sorumluluktan muaf tutulamaz ve Matthew Snyder gibi özel bir şahsın tavır veya karakteri üzerindeki sözel bir saldırıyı farklı bir şekilde ele almak için sağlam bir sebep yoktur.

Mahkemenin kararı hakkındaki son yorum, hukuk düzeni ile ilgilidir. Mahkeme, cenaze töreninde çirkin sözlü saldırıların yol açtığı yaraların, cenazeye belirli bir uzaklık içerisinde eylem yapmayı sınırlandıran gelecekteki yeni yasalarla önlenebileceğini veya hiç değilse etkisi hafifletilebileceğini belirtmektedir. Bkz. *ante*, at 10-11. Bununla birlikte, bu kanunların kabulünün yerleşik IIED sorumluluğu tarafından sağlanan korumanın yerine geçmediği açıktır; Mahkemeye göre, bu davada dilekçe sahibini şiddetli bir şekilde yaralayan sözlü saldırılar, cenaze töreni protestolarını düzenleyen yeni Maryland kanunu ile uyumludur. Bkz. *ante*, at 11, n.5. Ve kongre veya devlet yasama meclislerinin, bu kanunların yasalaşmasında, yerleşik hale gelmiş IIED haksız fiilinin sağladığı korumayı yerinden etmeyi niyet ettiklerini iddia etmek kesinlikle mümkün değildir.

Bu yeni kanunların gerçek anlamı, IIED koruması ihtiyacını ortadan kaldırmak değildir. Aksine, onların kanunlaşması, cenaze törenlerinin duygusal saldırılara karşı özel korunmasının düzene bağlandığı eşsiz hadiseler olduğu temel noktasını çarpıcı bir şekilde tasvir etmektedir. Cenaze törenlerinde matemli akrabaların duygusal sükûneti özellikle hassas olmaktadır. Bkz. *National Archives and Records Admin. v. Favish*, 541 U. S. 157, 168 (2004). Kamunun dikkatini çekmek amacıyla cenaze töreninin kötüye kullanılması, “...onların üzüntülerini izinsiz bir şekilde tecavüz eder” (*ibid.*), ve sevilen birisinin gömülmesinden önce

yakınlarının son anlardaki hatıralarını kalıcı bir şekilde lekeleyebilir. Aile üyelerine tacizsiz birkaç saatlik sukunet vermek kamusal tartışmayı baltalamaz. Dolayısıyla, bu durumda *First Amendment*'ın özel bir konuya ilişkin açıklamanın sebep olduğu kasten duygusal acı verme için özel bir şahsın tazminatına izin verdiğine karar veriyorum.

V

Dilekçe sahibinin lehinde olan Bölge Mahkemesinin kararını bozan Temyiz Mahkemesi, bu Mahkemenin kararında veya farklı gerekçelerle katılma yazısında tartışılmayan çeşitli gerekçelere dayanmıştır. Şimdi bu konulara kısaca dönmek istiyorum.

İlk olarak Temyiz Mahkemesi, Bölge Mahkemesinin davalıların açıklamalarının “özellikle Snyder ailesine yöneltilip yöneltilmediğinin” belirlenmesini jüriye bırakmasında hataya düştüğüne karar vermiştir. 580 F. 3d, at 221. Temyiz Mahkemesinin, bunun duruşma hâkiminin tek başına halletmesi gereken bir sorun olduğunu veya sorunu jüriye göndermeden önce hâkimin bir ön karar (*preliminary ruling*) almak zorunda olduğunu düşünüp düşünmediği belirgin değildir. Bununla birlikte, her iki durumda da, bu sorunun jüriye karar verilmesi için sunulması bozulması gereken bir hata değildir, çünkü yukarıda açıklandığı gibi davalıların ifadeleri Snyder ailesini hedef almıştır.

İkincisi, Temyiz Mahkemesi, duruşma hâkiminin davalıların ifadelerinin “ ‘*First Amendment* korumasının hak sahibi kılmadığı saldırgan ve şok edici’ ” nitelikte olup olmadığına karar vermeyi jüriye bırakarak yanlış yola saptığına hükmetmiştir. *Ibid.* Aynı zamanda bu emir, davalılara bir zarar vermemiştir. Çünkü onların açıklamaları kamusal sorunları ilgilendiren bir konu ile ilgili değildir; dava konusu açıklamalar *First Amendment* yoluyla sorumluluktan korunamaz ve jürinin tek meselesi, IIED haksız fiilinin unsurlarının karşılanıp karşılanmadığıdır.

Üçüncüsü, Temyiz Mahkemesi, *First Amendment*'ın bir kişi hakkındaki olguları ifade etme şeklinde makulce yorumlanamayacak açıklamalar için IIED şikayetçisinin iyileştirilmesine izin vermediğine hükmetmiş gibi gözükmektedir. Bkz. *id.*, at 222. Bu sonuca ulaşırken Temyiz Mahkemesi, davalarımızın ikisine -*Milkovich v. Lorain Journal Co.*, 497 U. S. 1 (1990), ve *Hustler*, 485 U. S. 46- dayanmaktadır, fakat ikisi de Temyiz Mahkemesinin kabul ettiği geniş planı desteklememektedir.

Milkovich bir aşağılama davasıydı ve yalancılık aşağılamanın bir unsuru idi. *Milkovich* davasında herhangi bir şey, *First Amendment*'ın bu

aşağılama unsurunu, IIED haksız fiilinin üstüne çıkartmayı gerektirdiğini ima bile etmemektedir.

Hustler bir IIED talebi içermektedir, fakat burada davacı bir kamusal şahıstır ve Mahkeme, kararının aynı zamanda özel şahsı içeren davalarda da uygulanabileceğini belirtmemiştir. Ne de Mahkeme, kararının IIED davalarının tüm tiplerini kapsayan durumlarda uygulanabileceğini iddia etmiştir. Aksine, karar “burada söz konusu olan yayınlar gibi” yani bir magazin dergisindeki bir karikatür ile sınırlandırılmıştır. 485 U.S., at 56. Kamusal şahsa ait bir karikatür, haksız çıkarılabileceği olgular olarak makulce yorumlanmadığı sürece bu karikatür, incinebilir özel bir şahıs hakkında kişisel bir sözlü saldırı olarak acı verme hususunda aynı etkiye sahip değildir.

Bu Mahkemenin kararına veya Temyiz Mahkemesinin dayandığı diğer gerekçelere katılmadığım için aşağıdaki kararı bozmak ve davanın tekrar incelenmesi için kararı veren mahkemeye gönderilmesini (*remand for further proceedings*) isterdim²⁵.

VI

Davalıların acımasız eylemleri davacı nezdinde ağır yaralar açmıştır ve şimdi Mahkeme, onun maruz kaldığı haksızlığı kabul eden bir kararı davacıdan esirgerek acısını şiddetlendirmektedir.

Kamusal sorunların açıkça ve güçlü bir şekilde tartışılabileceği bir topluma sahip olmak için davacı gibi masum kurbanlara gaddarca davranılmasını hoş görmek gerekli değildir. Bu sebeple muhalif kaldığımı arz ediyorum.

²⁵ Mahkeme, davacıların mahremiyet alanının ihlali (*intrusion upon seclusion*) iddiaları ile ilgili olarak Dördüncü Dairenin değinmediği bir gerekçe üzerine Dördüncü Dairenin kararını kabul etmektedir. Bu konuyu karara bağlamak için ele almak istemezdim; bunun yerine geri gönderme hakkında karar vermek için konuyu Dördüncü Daireye bıraktım. Aynı şekilde *civil conspiracy* iddiası hakkındaki hükmün, IIED ve mahremiyet alanının ihlali iddialarının nihai düzeni dikkate alınarak yaşayıp yaşamayacağına karar vermek için Dördüncü Daireye geri gönderme üzerinde izin vermek isterdim.

